

WORKSHOP: Where is the Field?

Chairs: Hanna Snellman and Laura Schwöbel, University of Jyväskylä

One aspect of globalization has been the increasing number of migrating people. As a consequence, the definition of the anthropological field has changed tremendously from the time of Malinowski and his contemporaries. Today, anthropologists do not have to travel far in order to find a place where they can study the Indian, Somali or Turkish people and their cultures. Sometimes, researchers become armchair anthropologists, who do not leave their desk at all but conduct their studies on the web.

ABSTRACTS

1.

MA Laura Schwöbel

PhD Student

Department of History and Ethnology

University of Jyväskylä

[laura.schwobel\(a\)jyu.fi](mailto:laura.schwobel(a)jyu.fi)

Where is the Field?

One aspect of globalization has been the increasing number of migrating people. As a consequence, the definition of the anthropological field has changed tremendously from the time of Malinowski and his contemporaries. Today, anthropologists do not have to travel far in order to find places, where they can study the Indian, Somali or Turkish people and their cultures. And in some cases, researchers become armchair anthropologists, who do not leave their desk at all but conduct their fieldworks on the web.

Such developments have brought the definition of the field under scrutiny and have caused scholars to rethink the method of fieldwork. Question such as how to mark the boundaries of a field and how to understand its geographical location are underlying present anthropological studies. This paper intends to conceptualize the notion of the field and the method of fieldwork by drawing on my fieldwork that I conducted amongst Sikh immigrants in Helsinki (Finland) and Yuba City (California).

2.

Pirjo Rautiainen

University of Jyväskylä

[rapuha\(a\)jyu.fi](mailto:rapuha(a)jyu.fi)

Romance and everyday work, the two sides of fieldwork – a challenge for the anthropologist

Despite of the alternating emphasis in the fieldwork methods in different disciplines, the basis for doing fieldwork has stayed the same: in and through the fieldwork the researcher aims at getting as close possible to his/her object of research. The empirical tradition in ethnology and anthropology is based on the fieldwork data collected by the

researcher him/herself and on the analysis of this data. The perspectives on problematizing fieldwork have changed rather drastically over the decades. In the monographies written by the contemporary anthropologists fieldwork is more and more writing about ‘me’ and ‘the other’. Fieldwork is two-folded; on the one hand participatory, providing a close relationship with researcher’s informants, but on the other hand, the reflection and distance are requirements for the theoretical analysis to become possible. I have gained my work-experience as an anthropologist on two very different fields. On my first fieldwork trip I headed to the Menominee reservation. It was an exotic, and most of all a learning experience for a student in anthropology. In the research project titled ‘Mobile Communication of the Children and Youth’ I was acquainted with the everyday practices of fieldwork: conducting numerous interviews, becoming routinized, and getting tired of fieldwork. In the paper I will analyze the differences in these two experiences and discuss the problems I have faced in doing fieldwork. I will also examine the dualism in fieldwork – it’s romantic and mundane qualities.

3.

Elina I. Hartikainen

Ph.D. Candidate

Department of Anthropology

University of Chicago

elina(a)uchicago.edu

Locating the “field” in an interconnected world: an “African” religion, its practitioners, and the circulation of Brazilian public discourse

The turn to study such geographically dispersed phenomena as globalization, population movements and mass-mediated communities over the past few decades in anthropology has brought the core concept of the discipline, the field, under close scrutiny. No longer conceivable as self-contained “island” or “village” communities, the life-worlds of anthropological subjects have come to be conceptualized as inherently connected to and mediated by large-scale processes and global flows. How should we conceive of the “field” in such novel disciplinary frameworks? How do we locate and delimit our objects of study in the face of such interconnected and diffuse worlds? In this paper I discuss some of the challenges such questions raise for the practice of anthropological fieldwork through a discussion of my ongoing research on the circulation of public discourses on race and Africanness in Brazil among practitioners of Candomblé, a spirit possession religion that traces its roots to Africa.

4.

Eerika Koskinen-Koivisto

MA, Doctoral Student of Ethnology

Department of History and Ethnology

University of Jyväskylä

eerika.koskinen(a)campus.jyu.fi

Studying one individual – facing wider field

In my PhD research, I study oral life story of one individual, my own grandmother born in 1927. I have interviewed her repeatedly during the years 2001-2004. I seek to answer

the question: How do gender, class and work intersect as social categories in the life story of my grandmother, a worker woman? I am interested in the way she represents her self and defines her place in this world. In this research, the field is not only my grandmother's life, but also the dialogue between us, me and my grandmother from two different generations. In the storytelling, I confront a dialogue with the self about the past, present and future but also a dialogue with myself, a grandchild, a young woman who is also an academic scholar etc. Naturally, we look things from different points of views. These views keep even changing during our life time and the research process. In my paper, I ask how to define my field and how should I describe it. Should I present the wide family history years and years behind, try to tell how life has been in a small factory village, how has it changed over time, or should I concentrate on describing today's world, the current life situation, and the research process: the interview situation, our interaction, and the interview dialogue? What is my field anyway?

5.

FM Anne Ala-Pöllänen

Amanuenssi, merihistoria ja museologia
Kulttuurien tutkimuksen laitos
Helsingin yliopisto
anne.ala-pollanen(a)helsinki.fi

Nykypäivästä tallentuva todellisuus – kenttätöiden reunaehdot ja lieveilmiöitä

Kenttätyöt ja niistä saatava materiaali ovat monelle kulttuurien tutkijalle olennainen osa tutkimustyötä ja tutkimuksen arkea. Intensiivinen kenttätyö on myös usein henkilökohtainen kokemus johon liittyy monia eettisiä kysymyksiä. Miten tutkija omassa roolissaan muuttaa tutkittavaa kohdettaan? Miten tutkijan koulutustausta, sukupuoli tai ikä koetaan tutkimusyhteisössä? Miten muodostaa luottamuksellinen suhde tutkittavaan ilman että ammatillisuuden raja ylittyy? Yleisesti ottaen, mitkä tekijät tutkimus/dokumentointitilanteessa vaikuttavat materiaalin lopputulokseen ja miten niitä tulisi reflektoida kenttätöiden raportoinnissa ja tutkimustuloksissa.

Näitä kysymyksiä olen pohtinut tehdessäni nykymerenkulun dokumentointiin liittyviä kenttätöitä matkustajalaivalla, rahtilaivalla ja telakalla. Usein päällimmäinen ja ilmeisin kysymys liittyy sukupuoleen – naisena miehisessä yhteisössä. Kuitenkin, intensiivinen kenttätyöjakso suljetussa laivayhteisössä aiheuttaa myös pohdintaa ammatillisuuden ja jopa ystävyyden välisestä rajanvedosta. Paineet minimoida vieraannuttavia tilanteita ja pyrkimykset sopeutua kenttätyökohteeseen saattavat aiheuttaa vääränlaista yhteenkuuluvuuden tunnetta, jonka usein huomaa vasta poistuessaan kentältä. Jäljelle jää selittämätön kaipuu.

Kenttätöitä tekevän tutkijan vaativin tehtävä onkin pystyä refleктоimaan omaa osallisuuttaan kenttätöiden kulkuun ja lopputulokseen, jo ihan lähdekriittisistä syistä. Tämä lienee kulttuurientutkimuksen koulutuksenkin perusoppeja. Kysymys kuitenkin kuuluu: missä muodossa ja miten pitkälle tätä itsereflektiota tulisi harjoittaa? Mitä tuntemuksia tulisi kirjata ja mihin?

E erityisen ongelmallinen kenttätyöpäiväkirjan problematiikka on pelkästään dokumentointia varten tehdyissä kenttätöissä, joissa tallennetaan nykypäivän ilmiöitä arkistoihin ja museoihin ilman että niistä pyritään välittömästi tuottamaan tutkimusta. Tämän ns. nykydokumentoinnin tarkoituksena on tallentaa materiaalia tulevien tutkijoiden käyttöön. Jotta materiaalin (haastattelut, kenttätyöhavainnot, valokuvat) tueksi tulisi riittävästi kontekstittietoa tulevaa lähdekritiikkiä varten, olisi

kenttätöypäiväkirjan ja -raportin oltava riittävän valaiseva myös ulkopuoliselle tutkijalle. Esityksessäni tulenkin pohtimaan miten reflektoidaan arkoja ja henkilökohtaisiakin asioita kenttätöypäiväkirjassa tietäen, että niitä lukee tilanteeseen perehtymätön käyttäjä. Onko ratkaisu aineiston karsiminen tai käytön rajoitus? Vai kenties kenttätöypäiväkirjan jättäminen kokonaan arkistoimatta? Minkälainen kuva kenttätöystä siinä tapauksessa jää jälkipolville? Sanalla sanoen: onko kenttätöypäiväkirja kentän kuvajainen?